

EDITURA PARALELA 45

ODISEU

Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

EPP

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MARIN, DANIEL D.

Din România sunt doar eu / Daniel D. Marin. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2721-6

821.133.1

EDITURA PARALELA 45

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Daniel D. Marin

**din România
sunt doar eu**

Editura Paralela 45

America în 36 de zile

10 august
Impresii din New York

Astăzi am ajuns la Irving, un orașel între Dallas și Fort Worth. Un orașel „unde nu se întâmplă nimic și unde locuiesc de-o viață“, mi-a mărturisit în urmă cu o oră o localnică foarte prietenoasă. Și-a dat seama că sunt turist, a oprit mașina în care era cu fiul ei cel mic și mi-a oferit un *Medium Roast Beef*, pe care îl avea în plus. M-a întrebat de unde sunt. „Eu n-aș putea de una singură să străbat o țară întreagă.“ „Am câțiva prieteni în Europa, dar n-au venit cu mine.“ A fost de acord. „Și ar putea fi destul de costisitor.“ Ea e prima persoană cu care am vorbit mai mult de cinci minute în SUA.

Mâine plec la Fort Worth și voi avea (în sfârșit!) cazare gratuită și confortabilă.

Cum a fost la New York?!

Dar înainte, Paris-New York. Un zbor finalizat pe ecourile *New York, New York*, un cântec al celebrului Frank Sinatra. A venit din timpul lui și s-a strecurat printre noi, înainte de aterizare. Din Atlantic n-am văzut nici măcar un milimetru de apă. Am ratat turnul Eiffel din avion. Era pe partea cealaltă.

New York! Dar încă înainte: cineva (guvernul SUA?) n-a fost chiar în apele lui pe 6. A pus desene animate pe ecranele din avion. Iar când am ascultat în căști muzică și mici documentare, aveau conținut implicit religios, plus „subliminal“ gen „when I came to live in USA... ce frumoasă e libertatea aici... american spirit“... bla bla bla.

Cel mai prost sistem public de transport din multe puncte de vedere. La metrou riști să fierbi la propriu, între stâlpi de fier. Inestetic. Totuși, eficient ca acoperire și e non-stop.

Hotel: etaj 4. Fără lift. Zece în cameră. În cameră, paturi. Atât. Internet: tot 6 dolari/oră, ca la Paris, doar că de data asta n-am prea avut net. „Sunați la firma care se ocupă, că uneori mai pică...“ N-am sunat.

Am locuit în partea de nord a Manhattanului, mai sus de Central Park și mai jos de Bronx. Adică în Harlem. N-am văzut decât afro-americani în Harlem... unii înfricoșător de săraci... foarte mulți se drogau.

După prima zi, New York-ul mi s-a părut ceva de nelocuit.

Simplitatea (străzile și bulevardele sunt numerotate, *streets* de la est la vest, *avenues* de la nord la sud, n-ai cum să te rătăcești!) și geometriile orașului (dreptunghiuri... foarte rar câte un bulevard mai „curbat“) sunt total în afara spiritului european.

Norocul meu că am vizitat Queen abia a doua zi. Altfel mi-aș fi dorit, cu siguranță, să mă întorc imediat oriunde.

După o zi și jumătate de plimbări printre zgârie-nori încep să văd altfel... în fond (am descoperit) îmi place mult să mă plimb printre *skyscrapers*. În Harlem nu e niciunul, dar de la Central Park în jos se văd peste tot.

Mi-am făcut timp să vizitez un singur muzeu, acolo unde Brâncuși se întâlnește (superb) cu Picasso.

M-am plimbat doar în partea centrală a Manhattanului. Fără Wall Street, Cartierul Chinezesc, Ground Zero (cum este numit locul unde au fost turnurile gemene), podul Brooklyn, Statuia Libertății, așadar. Acestea în septembrie!

Pentru Central Park nu am mai avut suficientă energie. M-am oprit de fiecare dată pe o bancă la intrare. Dar serile sunt de neuitat în partea de sud. Mi-a plăcut mult un grup de două fete și un băiat, a cântat la intrarea dinspre Columbus Circle. Undeva deasupra, dacă mă uitam câteva clipe, prindeam știrile, de la ultimul etaj, direct de la CNN. Dar nu! Intrarea aceea în Central Park la orele serii e cu mult mai...!

17 august
Fort Worth–Dallas

Fort Worth

6–7 zgârie-nori (cu străduțe curate printre ei și frumos luminate noaptea, ca de sărbătoare), Cultural District și Historic Stockyards. Te-ai aștepta să fie undeva și orașul. Aș putea să mă urc pe cea mai înaltă clădire, și tot n-aș ajunge cu privirea la casele unde își au reședința locuitorii. Aici distanța dintre *downtown* și orice alt punct al orașului este foarte mare.

Cu excepția nopților, când puținele baruri existente sunt luate cu asalt, *downtown*-ul e aproape mort. Aici nu sunt oameni pe străzi și nici multe mașini.

Este foarte cald, dar nu știu cât de cald. În SUA se folosește gradul Fahrenheit, și n-am făcut transformarea în Celsius.

Where the West begins

Ziua am fost la conferință, dar seara am primit o pălărie de cowboy și m-am dus la Stockyards. Am dat peste un șerif din timpurile alea (îmbrăcat astfel...), m-am plimbat pe Exchange Ave. Și am făcut poze. Unele mișto.

Weekend, 15 august

Dacă nimerеști la Fort Worth vineri sau sâmbătă, mergi la Cowtown Coliseum. La Rodeo. Nu trebuie ratat. Iei un taxi de cinci persoane înapoi (costa zece dolari plus câte doi de fiecare persoană pe care o iei cu tine), dar nu te oprești direct la hotel. Mergi cu amicii la un restaurant, comanzi mâncare mexicană.

Cuprins

America în 36 de zile.....	7
Mic jurnal de pe insula mea	29

EDITURA PARALELA 45